Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 26/04/2009 - 09:00

Ac 3,13-15.17-19
1 Jn 2,1-5a
Lc 24,35-48

1. Recuperar persones Si ens fixem en les narracions que els evangelistes fan de les manifestacions de Jesús ressuscitat, hi ha unes constants que es repeteixen. Com el bon pastor de la paràbola, que dedica els seus esforços a aplegar novament les ovelles disperses després de la crisi, Jesús ressuscitat va recuperant personalment els pobres deixebles que van quedar traumatitzats pel final tràgic de Jesús: la seva mort i les causes "oficials" de la seva condemna. **Tot plegat molt difícil de ser paït**. Avui diríem que, els shock traumàtic dels seus amics i amigues requeria passar pel psiquiatra, superar el daltabaix afectiu i del sentit global de la vida. Pere, Joan, Tomàs, Maria la seva mare, la Magdalena, les dones del sepulcre, **tothom necessitava recuperar-se del mal tràngol.**Però **no és una recuperació abstracta**, una mena de "*copet a l'espatlla*" acompanyat d'un comentari: *"Tranquils, no ha passat res".* No, és quelcom molt més intens i personalitzat. Jesús consola, anima, refà el món interior, dóna sentit a la fe, al passat viscut per tots, al present i al futur de les seves vides, i, sobretot a l'opció que un dia van fer per ell. En una paraula: "fa ressuscitar" el grup, les històries personals i la missió que ell mateix els havia encomanat en el futur. **Són ja dones i homes nous.** Jesús ressuscitat ressuscita el grup.**2. Una escena en què no hi val la imaginació sinó la fe** És la que Lluc ens pinta: detalls de menjar davant del grup astorat, mostrar les marques dels claus, comentaris de "*no sóc un fantasma*", serenitat que superi la barreja d'alegria i estranyesa. I enmig d'aquell enrenou, un nou manament que Jesús confia als seus deixebles: "***no tingueu por***!" Algú va dir que l'antítesi de la fe no és la incredulitat sinó la por, el no gosar refiar-se d'aquell en qui has cregut i pel qual has apostat fort en la vida. Crec sincerament que la finalitat de la narració de les manifestacions de Jesús ressuscitat és poder arribar a la conclusió, no només lògica, sinó sobretot anímica i espiritual, que **el ressuscitat és el crucificat**, es tracta del mateix Jesús que ells han conegut i experimentat des del principi. Sant Agustí ho diu magistralment en una frase que és un compendi del fet de la mort i resurrecció de Jesús: ***"Sent Ell mateix, no és el mateix."*** El ressuscitat porta les mateixes ferides a les mans que el crucificat. És la mateixa persona que han estimat, seguit, plorat i qüestionat. Però ja no és el mateix, perquè ha arribat ara el moment de la seva glorificació, del triomf de la vida sobre la mort. Valia la pena haver-lo seguit des d'un començament, val la pena apostar per la seva causa: el Regne, l' Evangeli. **3. La festa del que és quotidià**La resurrecció de Jesús va plena de signes i "càrregues de profunditat." Aquella "disbauxa" de gestos i paraules ("*alguna cosa per menjar, no sóc un fantasma, sóc jo mateix"*) ens parlen de la festa de la vida quotidiana. Tornem a la vida d'abans, però transfigurats, sense deixar-nos endur per la quotidianitat vulgar i avorrida. Ell hi és present en els gestos de festa i de lluita, en les experiències extraordinàries i en les coses normals. Creure en ell significa aprendre a llegir els esdeveniments de la pròpia vida com expressió del pas de Jesús ressuscitat. M'agrada aquell senzill pensament que diu que "*viure és*"*adonar-se que estic viu i que els altres també ho estan, de vius."* Això hauria de ser *"celebrar la vida, celebrar la Pasqua"*. Però això suposa una petita conversió. M'adono també que Ell "**passa, fa el pas**" per la meva vida. Quan nosaltres experimentem aquest pas del Ressuscitat, que també s'acompleixen en nosaltres aquelles paraules que abans hem aplicat a Jesús: la nostra conversió de Pasqua fa que "**sent nosaltres mateixos, no siguem els mateixos**." Tant de
bo...!

ETIQUETES
VIDA QUOTIDIANA POR RESURECCIÓ